

Johda meitä, Henki!

Totuuden Henki, johda sinä meitä, lauloin jo ala-asteella, ja näin on varmasti laulanut moni muukin.

Tuo virsi 484 on vähän niin kuin rippikoulun ulkoläksyt: sanat ovat tarttuneet mieleen, mutta sanojen ymmärtäminen ja niiden todeksi eläminen ovatkin sitten kokonaan toinen juttu. Tarkoitanko oikeasti sitä, mitä virressä pyydän? Pyydänpö johdatusta tosissani? Suostunko johdettavaksi? On tainnut käydä niin, että haluan itse johtaa itseäni ja hallita omaa elämääni. Ja enemmänkin: taidan olla mestari naamioimaan oman tahtoni Jumalan tahdoksi, koska sillä tavoin voin uskotella itselleni, että Jumalan Henki johtaa minua. On mahdottoman vaikeaa heittäytyä, suostua johdettavaksi, antaa ohjat pois omista käsistä ja sanoa Marian tavoin: *Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle niin kuin sanoit.* (Luuk. 1:38)

Meillä on kaksi korvaa ja yksi suu; toimi sen mukaisesti. Näillä sanoilla kouluttaja työpaikallani kehotti meitä koulutuksessa olevia keskittymään ensisijaisesti kuunteluun. Muistetaan tämä, kun ensi pyhänä jumalanpalveluksissa puhutaan elämisestä Jumalan tahdon mukaan. Kuunnellaan. Ei avata suuta ja selitetä. Pidetään suu kiinni ja otetaan sanasta opiksemme.

Pyydetään nöyrästi virren 484 sanoin: *Armosi, Jeesus, anna voimaksemme, uudista meidät.*

-Marja Korhonen